

Publicerad 2011-08-15 20:10 av mannaminne

Margit och skrivbordet

Nu har jag verkligen satt mig i skiten

Det höj och sänkbara skrivbordet skrattar mig rakt i ansiktet.

"Så möts vi till slut", suckade jag uppgivet. Tjänsteman.

"Äntligen", sa skrivbordet. "Vackra duva, söta vännen min, du kom till mig"

Och där hade man gått och dravlat om det fysiska arbetets hårda villkor.

Jag har nu utvecklats till en uppgifternas och intäkternas verktyg. En funktion.

Och detta gör mig säkert gott.

Förmodligen innebär denna psykiska inramning ett slags mognande.

Jag anpassar mig till detta, vill man gärna tänka, när man gör något bra och känner sig nöjd med sin strama insats som gått via teknikens under, d.v.s, telefon,data,telefax och det outgrundliga E-mailets vägnar.

"Stora stenen stoppar Stures slang, Slutsprut"

Stolt, skulle, man kunna uttala sig angående sin kuggfunktion i det lilla hjulet som det är i ett medelstort nationellt företag även om det bedriver internationella verksamheter.

"Naturligtvis min herre"

Skrivbordet, den jäveln, han drar och rycker, styckar min hjärna och skickar sedan hem mig ett par timmar för att psyka mig.

Tunnelbanan väcker mig varsamt varje morgon, för tredje gången, (mobilen tar mig de två första, om än inte lika varsamt.),

"Slutstation, avstigning för samtliga passagerare", säger ett drygt tunnelbanetåg vid namn Margit. "Hon är sur för att det är så många som struntar i att betala sin resa. Det är därför sl inte har råd att byta ut sätena på henne, så hon luktar urin och mcdonalds och öl och svinkoppor". MARGIT ÄR SJUK

SL höjer rabattpriserna

Sing along 'cus life goes on

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren mannaminne med Poeter.se id #10976 innehar upphovsrätten